

see hen til den hele Udvikling, som, naar Gud vil holde sin Haand over Danmark og vil lade Alt trives og blomstre, vil indtræde, da er det aabenbart, at den ærede Rigsdagsmand om 25 Aar maa komme til en Forrentning af 3 pCt., og at det her omhandlede Tab altsaa bliver til Nul. Den allermørkeste Betragtning maade, der er fremstillet af den ærede Rigsdagsmand, har altsaa i Virkeligheden viist sig ikke at ville føre til noget Tab. Dette har virkelig glædet mig, thi jeg holder saameget af den ærede Rigsdagsmand, at jeg saa gjerne under ham lyse Anskueller. Der er en Omstændighed, som man jo ogsaa ved hele denne Sag, naar vi beregne Tabet og den finansielle Fordeel ved at følge Udvalgets Indstilling, maa tage i væsentlig Betragtning, og det er, at vi ere den største Lodtager i Monarchiet; det være nu vor Lykke eller Ulykke, men vi maae ofte saa at sige bære Monarchiet paa vore Skuldre; naar alt Andet har rævet, har Kongeriget maattet træde til og sikkre Monarchiet. Men naar vi lodtage i Monarchiet for, vi kunne regne 60 pCt., saa bliver Tabet, naar jeg regner det Hele til 250,000 Rb., — men det er, som sagt, Nul efter den ærede Rigsdagsmands nuværende Calculé — for os kun 60 pCt., altsaa 150,000 Rb. — Men dette Tal er sat efter den allermørkeste Beregning, efter en saa mørk, at den ærede Rigsdagsmand kun tager Hensyn til, hvorledes Forholdene i den første Tid ville stille sig, men ikke til Forholdene om 25 Aar (Tschering: So!). Nei ikke om 25 Aar, men strax, det var den ærede Rigsdagsmands Ytring; han sagde, at Tverbanen vilde staae ligesom den flessvigste Jernbane, det maa den ærede Rigsdagsmand ikke gaae fra; den ærede Rigsdagsmands Ytringer gjaldt altsaa kun, hvis Danmark i 25 Aar ikke skulde gaae fremad. Der er en Bemærkning, som kan henføres hertil, nemlig angaaende Børsprisen, Markedsprisen paa Obligationerne. Det har glædet mig at høre mopsagt, hvad en æret Rigsdagsmand anførte, at Sir Peter selv skulde have tilbudt Privatbanken disse Actier til en langt lavere Pris end 90, nemlig til imellem 80 og 90. Dette var egentlig en meget alvorlig Bestyrlsning, hvis det forholdt sig saa, thi dette maatte jo

vise, at han, naaget han havde været villig til at afhænde dem for et betydeligt lavere Beløb, dog har faaet et høiere, og det glæder mig derfor, at det har fundet sin Modsigelse. Efter Alt, hvad der er kommet til min Kundskab om denne Bane, staae dens scrips i 90; men dette være nu, som det vil, saa kan jeg ikke lade det ubemærket, at en Regjering i sine større finansielle Operationer ikke saaledes kan see hen til Børsprisen som en Speculant, der kun gjør ganske saa Forretninger; det er jo aabenbart, at det, at en Regjering optræder som Liebhaber paa Markedet, udøver en meget væsentlig Indflydelse paa Prisen, og derfor er det jo ogsaa, at man herfra stiltiende ibetvindste har billiget, at der er skeet Indkjøb af Papirer for meget store Beløb, der ikke have været til nogen bestemt paa Børsen noteret Cours, f. Ex. de kjøbenhavnske Obligationer. Naar Regjeringen træder op som Liebhaber til Papirer paa Markedet, saa vil den hurtigt kunne drive dem op over deres naturlige Værdi. Vor kjøbenhavnske Børs er kun et lille Marked, det troer jeg vil indrømmes af Alle, der kjende til Forholdene; en lille Bevægelse der frembringer strax ikke ubetydelige Resultater. Det forekommer mig saaledes, at det maa fremgaae som Resultat af de her stedfundne Forhandlinger, at disse Actiers Udfigter ere blevne lysere og lysere, selv efter den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tschering: S). Tabet er svundet mere og mere ind; først stod det som en overordentlig og ubekjendt Størrelse, men vi have ved at analysere det, ved at betragte de virkelige Værdier — og der mener jeg, at man ikke kan holde sig til den øjeblikkelig Børspris — fundet, at dets Størrelse, selv efter de allermørkeste Beregninger, saa mørke, at end ikke Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds kan vedkjende sig dem, for Kongeriget kun er 150,000 Rb.

Seg kommer nu til at berøre den, om jeg saa maa sige, juridiske Side af Sagen. Det vil findes ganske naturligt, at jeg med Hensyn til juridiske Spørgsmaal ikke tillægger min Mening nogen saadan Betydning, som en Jurist kan tillægge sin. Seg er aldeles overbevist om, at det af min Formands Formand foretagne